

3. dubna 1906, čís. 84 ř. zák. Toto zákonné ustanovení poukazuje ovšem na čl. 82 směnečného řádu, avšak podle § 107 (2) směnečného zákona ze dne 13. prosince 1927, čís. 1 sb. z. a n. z r. 1928 jest přiměřeně použití příslušných ustanovení směnečného zákona, pokud se zákony a nařízení dovolávají předpisů uvedených v odstavci (1) § 107 směn. zák.; tudíž také, pokud se dovolávají směnečného řádu. Nutno tudíž použití § 88 směn. zák., jímž bylo doplněno ustanovení § 87 směn. zák. o přípustných námitkách, kteréžto paragrafy vstoupily na místo čl. 82 směn. ř. Poněvadž nejsou tu předpoklady § 88 směn. zák., nepřihlížel právem odvolací soud k vzájemné pohledávce dovolatelově. Nebylo proto třeba obírat se otázkou, zda tato vzájemná pohledávka jest likvidní a zda ji dovolatel vůbec namítal k započtení v tomto sporu, nebo zda se toho vzdal.

Čís. 9946.

Otázku přípustnosti dovolacího rekursu zkoumá nejvyšší soud samostatně, nejsou vázán názory ani nižších soudů ani stran.

Předchozí jednání stran a jejich výsledky (§ 527, druhý odstavec, c. ř. s.) v řízení o návrhu strany na vydání rozsudku pro zmeškání pro nepodání žalobní odpovědi jest vyloučeno povahou tohoto řízení.

Návrh na vydání rozsudku pro zmeškání (§ 398 c. ř. s.) nelze zamítnouti jen proto, že zažalovaný nárok dohodou zanikl a že žalovaný jen následkem této dohody nepodal žalobní odpověď.

(Rozh. ze dne 30. května 1930, R I 274/30.)

Žalobkyně navrhla, by proti žalovanému, jenž žalobu v určené lhůtě nezodpověděl, byl vydán rozsudek pro zmeškání (§ 398 c. ř. s.). S o u d p r o c e s n í návrh ten zamítl a odůvodnil toto zamítnutí tím, že zažalovaný nárok následkem dohody uhasl, a že žalovaný jen následkem této dohody žalobní odpovědi nepodal. R e k u r s n í s o u d zrušil n a p a d e n é usnesení a uložil soudu první stolice, by, nehledě k použitému důvodu zamítnutí, o návrhu žalobkyně na vydání rozsudku pro zmeškání znovu rozhodl. D ů v o d y: Zamítnutí návrhu žalobkyně prvním soudem stalo se proti právu. Podle ustanovení § 402 c. ř. s. může soud v případech §§ 396, 398 a 399 c. ř. s. návrh na vydání rozsudku pro zmeškání zamítnouti jen za podmínek v tomto předpisu pod čís. 1—3 vyloučených, z nichž však žádná v souzeném sporu nenastala. Měl-li soud procesní za to, že nárok žalobní není odůvodněn, mohl žalobu rozsudkem, a to i rozsudkem pro zmeškání, zamítnouti, neměl však návrh na vydání rozsudku toho odmítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Dovolací rekurs směřuje proti rozhodnutí soudu druhé stolice, jímž bylo zrušeno usnesení soudu první stolice, kterým byl zamítnut

návrh žalobkyně na vydání rozsudku pro zmeškání a bylo prvému soudu uloženo, by znova o návrhu tom rozhodl. Prvý soud odmítl dovolací rekurs jako nepřípustný proto, že nebyla vyhražena právní moc, rekursní soud však vyhověl rekursu žalované strany do tohoto odmítacího usnesení a nařídil prvému soudu, by dovolací rekurs předložil k dalšímu opatření. Usnesení to vešlo formálně v moc práva, ježto se žalobkyně vzdala dovolacího rekursu proti změnovacímu usnesení rekursního soudu. Avšak usnesením tím by nebyla vázána opravná stolice, povoláná k věcnému vyřízení dovolacího rekursu proti zrušovacímu usnesení rekursního soudu. Otázku přípustnosti dovolacího rekursu zkoumá nejvyšší soud podle § 526 druhý odstavec c. ř. s. samostatně, nejsou vázány názory ani nižších soudů ani stran. Nejvyšší soud poukazuje v té příčině na důvody rozhodnutí, uveřejněného pod čís. 5327 sb. n. s. a dokládá, že při správnosti opačného názoru by mohlo býti vnučeno nejvyššímu soudu věcné vyřízení dovolacích rekursů i zřejmě nepřípustných, na př. v otázce útrat (§ 528 c. ř. s.), což by jistě neodpovídalo intencím zákona.

Než i dovolací soud shledává, že jest dovolací rekurs v tomto případě přípustný. Tomu nebrání okolnost, že nebyla vyhražena právní moc zrušovacího usnesení. Rekursním soudem nebylo uloženo soudu své stolice, by učinil nové rozhodnutí, v y s l e c h n a s t r a n y (druhý odstavec § 527 c. ř. s.). To se nestalo z n e d o p a t ř e n í rekursního soudu (srovnej Cícha: »Zur Auslegung des § 527/2 ZPO.«, Prager, Archiv 1929 str. 862), neboť předchozí jednání stran a jejich výsledky v řízení o návrhu strany na vydání rozsudku pro zmeškání pro nepodání žalobní odpovědi jest povahou tohoto řízení vyloučeno.

Ve věci není dovolací rekurs oprávněn, neboť vývody v něm obsažené nejsou s to, by vyvrátily správné důvody rozhodnutí jím napadeného. Žalovaný dopouští se téže chyby, jako soud první, tím, že si neuvědomil, že tu jest rozhodnouti jen o otázce práva procesního, zda jsou splněny zákonně předpoklady, za kterých nutno podle § 402 c. ř. s. odmítnouti návrh strany žalující na vydání rozsudku pro zmeškání, záležející v tom, že strana žalovaná nepodala včas odpověď na žalobu. Rekursní soud zodpověděl tuto otázku záporně a žalovaný nedolíčil, který z předpokladů v § 402 c. ř. s. uvedených tu jest. Místo toho zabývá se otázkou práva hmotného, zda žalobní nárok jest skutkovými údaji strany žalující opodstatněn. To činí na místě nevhodným a jsou veškeré příslušné vývody jeho bezúčelné, poněvadž řešení této otázky nebylo předmětem napadeného usnesení a není možno, by se jí nejvyšší soud již nyní obíral.

Čís. 9947.

Pozemková reforma.

Nelze povolit odklad exekuce vyklizením ze zabraného majetku na základě (nepřípustné v tomto řízení) opoziční žaloby.